

Opskriften på Jihad

Helle Lykke Nielsen

D. 30. september er det 5 år siden, Muhammed-tegningerne blev trykt i Jyllandsposten, og i den anledning kan det være passende at gøre status over, hvad forskellige aktører har lært af krisen. Denne artikel undersøger, hvordan militante muslimske fundamentalister – de såkaldte *jihadister* – forsøger at bruge sagen til at mobilisere og radikalisere unge i Vesten gennem det nye engelsksprogede internet-magasin *Inspire*, der udkom for første gang i juli 2010.

Artiklen har været bragt i Jyllandsposten d. 24. september 2010 i anledning af Center for Mellemøststudiers konference: "Muhammed-krisen 5 år efter – Hvad har vi lært?"

Den 30. september er det 5 år siden, Muhammed-tegningerne blev trykt i Jyllandsposten. I den anledning kan det være passende at gøre status over, hvad der kom ud af krisen: Har vi lært noget? Og har krisen haft betydning for, hvordan vi agerer i dag?

Nogen har i hvert fald lært noget. Anders Fogh har fx. erkendt, at han har lært at krisehåndtere på globaliseringens betingelser, og Jyllandspostens chefredaktør har indset, at man ikke uden videre slipper af med selvcensur, selvom man kæmper i mod den. Forskerne har lært et og andet om formidling, medieoptræden og den vanskelige balancegang mellem faglighed og personlige synspunkter, og Udenrigsministeriet har fundet ud af, at der også kan komme noget godt ud af en krise, fx. i form af indflydelse og ressourcer. Alt sammen noget der i et eller andet omfang har været debatteret i medierne gennem de sidste 5 år. Men hvad har muslimske organisationer lært af sagen?

Det spørgsmål er svært at besvare, i hvert fald i en dansk sammenhæng, både fordi nogle af de mest fremtrædende muslimske aktører under krisen ikke længere er i landet – Hlayhil er rejst tilbage til Libanon, Akkari arbejder i Grønland og Abu Laban er død - og fordi Islamisk Trossamfund har holdt meget lav profil i den sag siden 2006. Men med det nye engelsksprogede internet-magasin *Inspire*, der udkom for første gang i juli 2010, kan man få et indtryk af, hvad militante muslimske fundamentalister – de såkaldte *jihadister* – har lært af sagen, for de behandler Muhammed-krisen indgående i en særlig sektion af deres nye blad. *Inspire*, der angiveligt er lavet af al-Qaida på Den Arabiske Halvø, har selvfølgelig noget ganske andet end Islamisk Trossamfund i Danmark, men netop fordi trossamfundet har været så umeddelsomt siden bølgerne gik højt i 2006, kommer de muslimske organisationer der offentligt forholder sig til sagen, let til at tegne billedet af, hvad muslimske organisationer har lært af sagen.

Inspire har til formål at gøre muslimer til mujahidiner, altså til nogle der vil anstrenge sig for at fremme Allahs sag - det står ganske eksplicit i indledningen. Her kan man også læse, at disse mujahidiner har til opgave at "genetablere den nødvendige jihad" og derved bidrage til at etablere et kalifat, altså en islamisk stat baseret på islamiske principper. Og som enhver organisation der gerne vil rekruttere nye folk, formidles dette budskab på engelsk, så det lettere kan nå den globaliserede offentlighed.

Jihad i praksis

Magasinets omdrejningspunkt er jihad og beskriver ikke bare de abstrakte sider af sagen, som fx. forpligtelsen til at redde verden fra amerikansk dominans og global opvarmning, men også konkret jihad. I magasinet kan man fx læse artikler, der i detaljer beskriver, hvordan man laver bomber hjemme i køkkenet, krypterer beskeder på nettet med programmet *asrar al-mujahidin 2.0* (Mujahidernes hemmeligheder 2.0), forbereder sig til jihad-rejser, herunder hvad man skal (og ikke skal) medbringe, etc. - alt sammen iblandet koranbelæring, beretninger fra islamisk historie og bandbuller mod USA. Muhammed-tegningerne, der under overskriften *the Cartoon Crusade* fylder 8 af magasinets 67 sider, skal altså ses i denne sammenhæng: Som et blandt flere midler til at fremme en nødvendig og ønskelig jihad mod vesten.

Hvordan kan Muhammed-tegningerne så fremme jihad? *Inspires* opskrift består af tre dele, der hver på deres måde skaber et billede af sagen og giver anvisninger på, hvordan de troende skal forstå den og eventuelt tage affære.

Først præsenteres en *timeline of events* der beskriver forløbet omkring tegningerne set med jihadisternes øjne. Og det er interessant læsning: Her ligger fokus nemlig først og fremmest på de begivenheder, der illustrerer islams styrke og vestens svagheder. Af de 30 begivenheder, der nævnes i forløbet fra september 2005 til maj 2010, omhandler halvdelen konkrete trusler og attentatforsøg mod tegnere og redaktører, der har trykt tegningerne. Resten angiver datoer for store muslimske demonstrationer, ildspåsættelse af ambassader, hackning af avisers websteder og andre voldelige episoder, hvor "den triumferende islam" går sin sejrsgang, samt eksempler på vestlig svaghed, som når det danske udenrigsministerium opfordrer danskere til at forlade Syrien, Arla taber millioner af dollars og tegnere må skjule sig af angst for attentater. At vesten ifølge *Inspire* selv er klar over sin svaghed, illustreres af en italiensk politiker der d. 14. februar 2006 i et retorisk spørgsmål omtaler vestlig civilisation med smeltet smør. Tidslinjen er med andre ord jihadisternes forsøg på at godtgøre, at det er dem der har overtaget, både styrkemæssigt, moralsk og kulturelt.

Målet for Jihad

Anden del af *Inspires* dækning er en *hit list* over ni navngivne personer, der i jihadisternes øjne er ansvarlige for sagen. Og den liste gør indtryk, både i form

og indhold: Under overskriften "Støvet vil aldrig lægge sig" svæver de ni navne skrevet med store grå-tonede bogstaver rundt på en sort baggrund, flankeret nederst af en pistol der er delvis oplyst af et gyldent (guddommeligt?) skær. Her er ingen tvivl om budskabet. Og den grafiske fremhævelse af Flemming Roses navn ved hjælp af lysere gråtoner, giver kuldegysninger.

I tredje del forklarer den amerikansk-yemenitiske imam Anwar Al-Awlaki sagens rette sammenhæng og formulerer løsninger for de troende. Og al-Awlaki er ikke hr. hvem-som-helst: Han er ifølge amerikanske terrorforskere højt placeret i al-Qaida og har i flere tilfælde haft nær kontakt med nogle af attentatmændene bag 11.september og Fort Hood-skyderiet i 2009, hvor en amerikansk officer med muslimsk baggrund skød 13 og sårede 30 på en amerikansk militærbase i 2009.

Awlakis budskab er som følger: Muhammed-tegningerne er et blandt mange eksempler på, at vesten hader islam og altid har gjort det - i gamle dage brugte man kristendommen til at bekæmpe muslimerne, i dag er det demokrati og ytringsfrihed der bruges som undskyldning. Skal vesten kureres for dette had, må man anvende "Allahs medicin", som består i at "henrette dem, der er indblandet". Hvis nogen tilsværter den profet, som gud har valgt for sine skabninger, fortjener de ikke "at ånde af den luft og nyde det liv som Allah har skabt. Så hører de retteligt til i Helvede". Og belønningen for denne jihad vil være betydelig: For kampen for at forsvare profeten er nemlig "vigtigere end at kæmpe i Palæstina, Afghanistan og Irak, og større end at kæmpe for muslimske liv, ære og rigdomme".

Awlaki præciserer også, hvem denne jihad skal ramme: Det er ikke kun de ni navne på dødslisten der er i fare, for de agerer ikke i et vakuum, men "støttes af regering, politiske partier, politiet, efterretningstjenesterne, blogs, sociale netværk, medierne m.m., der ikke blot beskytter, men også fremmer tilsværtning af islam". Islam er med andre ord ikke kun i krig med de ni, men med "hele det vestlige system". Og i den kamp er både "mord, bomber og ildspåsættelse alle legitime former for hævn mod et system som begår helligbrøde mod islam i frihedens navn."

Hvad kan vi lære?

Og hvad kan vi så lære af det? Jo, for det første må vi erkende at jihadisterne på bedste kommunikationsstrategiske facon har forstået at gøre Muhammed-krisen til en sag der hele tiden ligger latent under overfladen, en færdig "konflikt-pakke"

der kan tages frem, når anledning byder sig. Og det er en sag, de forstår at bruge, når de skal mobilisere unge muslimer og retfærdiggøre angreb på vestlige mål.

Og for det andet har jihadisterne, om end ikke lært os, så i hvert fald mindet os om, at det ikke længere er muligt at afgrænse konflikter og kriser til den hjemlige andegård – de løber alligevel hjemmefra, hvis der er aktører ude i verden der kan bruge sagen til egne formål. Det er globaliseringens betingelser, og her hjælper hverken politiske besværgelser eller folkelig vrede. For med Muhammed-krisen og jihadisternes hjælp er Danmark for alvor blevet en del af den globaliserede verden.

Source

Inspire

<http://www.homelandsecurityus.com/PDF/Inspire%20Summer%202010R.pdf>